

[Iver Poulsen.]

dissekere det fra hinanden som det usaglige paradeforslag, det er, og sige værsgo, vi nægter det overgang til anden behandling, og hvis det er et forslag i lighed med et tidligere fremsat forslag, men i virkeligheden et paradeforslag, d. v. s. et ringere forslag end det, der allerede foreligger, er tinget i sin gode ret til at sige: den slags tidsspilde vil vi ikke have med at gøre.

Vore erfaringer her i tinget i praksis med den behandling, som de lovforslag, vi har fremsat, har fået, viser os, at vi ikke kan vente nogen større imødekommenhed over for vore ønsker i det udvalg, som arbejder med folketingets forretningsorden. Vi har fremsat vort forslag, fordi vi mener, at det virkelig er af betydning for folkestyret, at et mindretal, som bliver valgt her ind i tinget af en kreds af vælgere, i vort tilfælde over 80.000 vælgere, må have et rimeligt krav på at få de oplysninger, som tilflyder tinget udefra, de oplysninger, som kommer til udvalgene, hvor arbejdet virkelig foregår, og vi mener i hvert fald, det er på høje tid, at man tager fat på dette spørgsmål; derfor har vi fremsat vort forslag, men hvis ikke udvalget for forretningsordenen mener at kunne få tid til at behandle forslaget i dette folketingsår, vil det blive fremsat igen i næste.

Aksel Larsen: Da det ærede medlem hr. Iver Poulsen begyndte sin tale, slog det mig, at det ærede medlem var meget nøjsom, eftersom han med henvisning til det ærede medlem hr. Gustav Pedersens tale takkede for den forholdsvis velvillige behandling; men jeg forstod på hans afsluttende bemærkninger, at det var nærmest en udtalelse, der var fremsat sådan af høflighed, idet han til slut sagde, at man ventede sig overhovedet ikke noget godt fra udvalget for forretningsordenen og det var derfor, man havde fremsat forslag her i tinget.

Jeg kan meget vel forstå, hvorfor de uafhængige kommer med et sådant forslag, men jeg tillader mig at mene, at hvis man var gået den vej, at man havde fremsat forslaget motiveret over for udvalget for forretningsordenen og bedt om at få lov til mundtligt at diskutere det med udvalget for forretningsordenen, ville det også have

kunnet lade sig gøre, og så kunne det være, at man havde nået et lige så godt resultat, som man kan nå ad den vej, man nu har valgt. Jeg skal imidlertid ganske overlade til de uafhængige selv at bestemme deres vej, og jeg mener også, at den omstændighed, at de har fremsat et forslag her i folketinget, naturligvis ikke skal betyde, at de skal have mindre chance for at få det imødekommet, end de ellers ville have. Jeg vil tro, at hvis man var i stand til kun at tage stilling til forslaget, sådan som det her foreligger, kunne vi godt nå at gøre det færdigt inden udgangen af denne måned, for det er jo sådan set et ret enkelt forslag.

På den anden side rejser imidlertid et forslag om ændring af folketingets udvalgspraksis en række andre spørgsmål, så det hele bliver langt mere kompliceret, og derfor forudser jeg også, at vi ikke bliver færdige med denne sag i dette folketingsår, men først i næste folketingsår.

Jeg vil ikke tage endelig stilling til forslaget, men jeg vil sige, at i vor gruppe er der i hvert fald en udbredt forståelse for, at her er der visse ønsker, som bør imødekommes, og at her kan der tiltrænges ændringer.

Når jeg imidlertid har talt om, at det kan være nødvendigt at overveje ændringer, som gør hele spørgsmålet mere kompliceret, end det ellers synes at være, tænker jeg på spørgsmålet om, hvorvidt man overhovedet skulle reformere folketingets udvalgsarbejde. Jeg vil tro, at folketingets udvalgsarbejde ville gå langt bedre, om jeg så må sige mere glidende, hvis man ikke principielt nedsatte et særligt udvalg på 17 medlemmer til at tage stilling til hvert eneste lovforslag, der fremsættes i tinget. Hvis man i stedet for havde en del faste udvalg, om jeg så må sige for hver ressort eller for hvert ministerium, hvortil sagerne for den pågældende ressort eller det pågældende ministerium blev henvist, tror jeg, at folketingets arbejde ville kunne gå adskilligt bedre, end det går nu.

Jeg ved meget vel, at det ikke er sådan at springe væk fra traditioner og vaner, man har, og det danske folketing har nu engang traditioner og er vant til at arbejde med disse udvalg, men jeg har da indtryk af, at det går slet ikke så dårligt i Norge, hvor man har andre traditioner, hvor man